

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת וישלח תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וישלח תשפ"ב – תכסיסי מלחמתו של יעקב אבינו ע"ה

הכי חשוב בעיניי לפי עניות דעתי:
המודיעין, "וישלח מלאכים".

קודם כל יש פה מלחמה גם בטבע, גם מעל הטבע, גם מעל הטבע בתוך הטבע. כי תמיד המלחמה היא בטבע ומעל הטבע, כי השרים נלחמים למעלה והצבאות נלחמים למטה. אבל אנחנו לא רואים את זה, אבל ככה זה קורה. גם בשמים יש מלחמה וגם בארץ יש מלחמה.

וכאן אנחנו רואים את השילוב "וינתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו", אז אם ננתח את כל הקרב, את כל המהלך, הוא שלח מלאכים לפניו על מנת להרתיע אותו – "עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי". תדע לך שלבן הארמי – הרמאי לא הצליח לקלקל אותי, ואם אני צדיק אין לך אחיזה בי.

ושלח לו מלאכים, אהה... יש לו מלאכים? הוא שולח מלאכים? אהה... המלאכים שומעים בקולו? זה עסק רציני! הם היו מכים בהם – באנשי עשיו, זה כדי לגרם הרתעה, מה שבצה"ל קוראים לזה 'מלחמת מנע' – 'מכת מנע'. למשל מה שהיה במלחמת ששת הימים, ולמשל מה שלא היה במלחמת יום כיפור, ולכן כל האסונות שהיו.

אז שלח מלאכים להכות. זה מעניין מאוד שצדיק יש לו כח לשלוח מלאכים, מאיפה

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן בפרשת השבוע – פרשת וישלח. פרשה מאוד רצינית עם הרבה סוגיות, מה שנספיק נספיק, בשם ה' נעשה ונצליח!

אנחנו רואים כאן מקרה של מלחמת היצר הפרטי והכללי. כאשר יעקב אבינו קורא את המפה ועושה הכנות, לא ראינו כזו מלחמה עד עכשיו, כמובן תיקון לאדם הראשון – שהנחש בא והכניע אותם בלי בעיות גדולות.

פה עשיו הוא השליח של הסטרא אחרא, אבל יעקב אבינו מתארגן מצוין בכל השלבים, אלוף! אלוף מלחמה. זה תיקון עצום – הלמידה של מלחמת היצר הפרטי והכללי זה הדבר הכי חשוב בחיים. לפרט ולכלל. בלי זה אין כלום.

אדם יכול ללמוד את כל התורה, אבל אם הוא לא נלחם, הכל הולך לסטרא אחרא! הוא יכול לא לדעת את התורה, נניח תינוק שנישבה, אבל הוא נלחם, הוא מרגיש את הרע בתוכו, ונלחם לתקן להתקרב לה' – הוא יזכה! ה' יקרב אותו.

כל העולם נברא בשביל המלחמה בין טוב לרע. כל העולמות נבראו בשביל זה להכניע את הסטרא אחרא. מי שזכה גם להפוך אותה לטוב – זה כבר יותר נדיר. אז כאן רואים את כל הכללים של המלחמה, זה

הורשה יעקב אבינו לחזור לארץ כי יוסף הוא ה'שִׁטְרִי' של עשו.

'מעשה אבות סימן לבנים', הנה כאשר מתקרב יעקב אבינו לחזור לארץ, אולי אפשר לומר קיבוץ גלויות, אז בא עשו למנוע ממנו ולפגוע בו. הוא מצליח, בהתחלה עשו בא עם "אַרְבַּע מְאוֹת אִישׁ עִמּוֹ" – שזה כלל כוחות הרשעות, ומתחילים באיחוד וזה נגמר בפירוד, ככה זה בקליפה, כתוב שכולם עזבו אותו ונשאר בסוף עשיו לבד.

ובקדושה זה הפוך, לפעמים מתחילים בפירוד אבל מסיימים באחדות. האחדות של הקדושה היא דבר חזק וחשוב מאוד מאוד. ולכן היצר של שנאת החינם הוא יצר כזה קשה שהחריב את הבית, ועדיין אנחנו עוד לא נגאלנו בגללו.

כתוב באמת שלעתיד לבוא יבוא 'גוג ומגוג' להילחם. מה זה 'גוג ומגוג'? זה לא רק עם אחד, זה קיבוץ של כל האומות, משהו גלובלי כזה שיבוא להילחם על ה' ועל משיחו. כמובן שה' ילחם, ייצא וילחם כאיש מלחמה ועם ישראל ינצל. ככה כתוב. בעזרת ה' שתבוא הגאולה ברחמים!

אז "בְּתַחֲבִלֹת תַעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה", ככה עשה יעקב אבינו. גם ההשתחויות שהשתחוה שזה נראה מוגזם – שבע השתחויות לפני הרשע, ויש על זה כל מיני פירושים. בכל אופן זה גרם לרשע הזה לרחם עליו, "נכמרו רחמיו". יש מחלוקת שמביא רש"י, האם זה שהוא חיבק אותו וכל זה ובכה עם כל הלב, או שזה היה מזויף כמו שאומרים. נפסק ש"הלכה שעשו שונא ליעקב". אבל באותו זמן באמת הוא ריחם עליו מכל הלב.

הוא יודע שיש לו את הכוח הזה? משמים מגלים לו. אם לא מגלים משמים אף אחד לא יודע כלום. לא רק מגלים לו שיש לו את הכוח ואת הזכות ואת היכולת, אלא גם איך לשלוח את המלאכים, מה הם יעשו.

ראינו אצל רבינו הבעש"ט הקדוש והאהוב, שהוא שלח את אליהו הנביא למשל, להציל את רבי גרשון, כשהוא ברח, לפתוח לו את החומה כדי שהוא יוכל לברוח, כמו שכתוב בשבחי הבעש"ט.

לצדיקים יש קשר עם המלאכים – למלאכים יש קשר עם הצדיקים. המלאכים – הם שליחיו של מקום יתברך שמו לעד! למרות שה' יתברך יכול לפעול בעצמו בלי מלאכים, אבל בדרך כלל זה באמצעות מלאכים.

אז הוא שלח מלאכים, התכונן לתפילה דורון ומלחמה. שלושת הקווים: קו ימין – דורון, קו שמאל – מלחמה, וקו אמצעי – תפילה.

הוא חצה את המחנות לשתיים – שיהיה מחנה לפליטה, הוא עבר לפניהם שילחם בו קודם כי הוא החזק, לעומת השבטים שזה הילדים שלו, וגם אחר כך שהציג את השבטים – אחרון אחרון חביב, רחל ויוסף היו אחרונים.

מי שקרא את מפת הקרב מהשבטים זה יוסף. הוא הבין את העין הרע, את הרשעות והיפך תיקון דקדושה של עשיו דודו, ועמד בפני אימו רחל כדי שהוא לא יראה ביופיה. זכה ל"בן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עֲלֵי עֵינָי" – שלא שולטת בו עין הרע, הוא היחיד.

וכתוב, "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֲשָׂו לְקֵשׁ", "אין עשו נופל אלא ביד בניה של רחל". ולכן, כאשר נולד יוסף,

"האחדות של הקדושה היא דבר חזק וחשוב מאוד. ולכן היצר של שנאת החינם הוא יצר כזה קשה, שהחריב את הבית, ועדיין אנחנו עוד לא נגאלנו בגללו."

בשמירה – אתה מגיע למקום שאתה לא מכיר, עם אנשים שאתה לא מכיר, תשמור על בנות ישראל! תשמור על הבת! הוא לא שמר כמו שצריך, קרה מה שקרה...

והם דיברו במקום יעקב אבינו, האחים שמה – שמעון ולוי, הביאו את הענין של ברית המילה "במרמה", רש"י אומר בחכמה, נקודה בעייתית כשלעצמה: אם גויים רוצים לעשות ברית מילה כדי להתחתן עם עם ישראל ולהיות לעם אחד, כן? שזה מה שדובר, יש פה בעיה לבוא ולהרוג אותם אחר כך, זה לא דבר כל כך מובן מאליו ופשוט.

אז מצד אחד שום תגובה, לא לעשות כלום כמו שאומרים, אז לא היה חוק בינלאומי ולא חוק כלום, 'חוק הכוח' היה, אז אם יעקב והבנים לא היו מגיבים כלום על מעשה דינה, מה היה קורה? כמו שאומרים היום – לא היתה להם הרתעה. אבל היום היו שואלים בועדת חקירה – האם במעשה של שמעון ולוי היתה תגובה מידתית או לא ...

יעקב אבינו לא אהב את זה. האם הוא לא אהב את זה באופן טקטי או באופן מהותי? אני חושב שהוא לא אהב את זה גם לא טקטית וגם לא מהותי. הוא פחד שאולי עכשיו יושבי הארץ יבואו ויפגעו בו ובשבטים, כי הם מעטים לעומת כל יושבי הארץ, ויעשו מעשה חמור. מצד שני, הדעת נותנת וגם בטבע, שאחרי מה שעשו שניים מהבנים שלו יש הרתעה! לא ירצו לבוא ולעשות מלחמה עם יעקב.

אבל באמת היה צריך שמירה מהשמים, כן? "חַתַּת", שמשמים עזרו שאף אחד לא רדף אחריהם. אז יעקב אבינו צדק שהיתה פה סכנה. והצדיקים צריכים להיזהר לא להיכנס למקום סכנה, כי הצדיקים, "צדיק יסוד עולם", בזכותם העולם קיים! ויעקב אבינו רק היה צריך את הבנייה להתחיל – רק התחיל את הבנייה של עם ישראל, האם היה ראוי להסתכן בשביל לנקום? כי המעשה כבר נעשה.

ואנחנו רואים שגם באופן מהותי הסתייג בברכות שלו, שאמר "כְּלִי חָמָס מְכַרְתִּיהֶם", והוא לא הסכים. עם ישראל – כוחו של יעקב בפיו, "תולעת יעקב", לא

אז יש פה תחכום, יעקב אבינו יצא כשעזב את אביו ואת אימו והלך ללבן, יצא "אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֲהֲלִים" עכשיו הוא חוזר עם ערמומיות דקדושה! אולי ניצוצות שהיו אצל לבן – לקח אותם, למד ממנו להיות רמאי לשם שמים. פלא פלאים!

היה גם נסיון של עשו להידבק ביעקב, ללכת איתו "לאיטו" או להאיץ אותו... ויעקב קרא את המפה ואמר: לא, אני לא יכול ללכת בקצב שלך אני אלך בקצב שלי. צדיקים יכולים לטעות בשתי טעויות: או שדוחקים את השעה – רוצים למהר את השעה יותר ממה שצריך, או מאחרים את השעה לפעמים. זה לא טוב וזה לא טוב, צריך להיות מכוונן עם ה' יתברך, לקרוא את השעה בדיוק – האם זה הזמן לעשות כך וכך או לא. וזה קשה.

להיות:

א. בְּקִנְהָ אֶחָד עִם ה' יִתְבָּרַךְ – לראות בְּקִנְהָ עִם ה' יִתְבָּרַךְ,

ב. ולהיות מְכוּוֹנֵן עִם ה' יִתְבָּרַךְ,

ג. "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" – לא להתגאות ולא להתחכם עם ה', לא! "תמים תהיה עם ה' אלוקיך,"

ד. ולעשות הכל על דעת המקום .

מאוד קשה אבל זה דרך הצדיקים ולשם צריך לשאוף.

אז כשעשו רצה לזרז אותו הוא לא הסכים.

אז מי מזרז אותך? לפעמים באים להאיץ אותך – תעשה ככה, תעשה ככה, תעשה את המצוה הזו, מצוה גדולה. אתה מסתכל, מתעמק, ואומר: מצוה גדולה אבל אולי יש פה מלכודת?! "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" זה קודם למצוה הזו. אולי המצוה הזו אחר כך ולא עכשיו.

רואים בפרשה מחלוקת בין יעקב אבינו ושמעון ולוי האחים, "כְּלִי חָמָס מְכַרְתִּיהֶם". בא מעשה של שכם בן חמור עם דינה בת יעקב, שמופיע כאן בפרשה.

בכל זאת, דינה לא היתה צריכה לצאת לראות בבנות הארץ, יש כאן טעות

לרחם, היה צריך לעבוד לו על הנקמה על
הגאווה על הרשעות, על כל המידות
הקשות, יעקב אבינו.

מסכן יעקב אבינו "איש תם יושב
אוהלים"! אבל אבא שבשמים רוצה
שהצדיקים יהיו בדרגה גבוהה מאוד,
שיוכלו לתקן את הכל, לא רק איפה שנוח
להם ומתאים להם. כי איפה נוח ומתאים
לצדיק? בבית המדרש, שם טוב לו נוח לו,
אבל כל העולם הוא לא רק בית מדרש, יש
מלחמה! אז הצדיקים צריכים להתמודד
עם כל הבעיות של הדור, של כל הדורות,
להעלות את הניצוצות העשוקים בסטרא
אחרא. זה קשה מאוד! מסוכן מאוד! אבל
בלי להעלות את הניצוצות לא נגמר
התיקון והגאולה מתעכבת.

אז כאן יעקב אבינו העלה את הניצוצות
של לבן, העלה את הניצוצות של עשיו,
ובעזרת ה' שנלמד ממנו לעבוד את ה'
בשלושת הקוים ובקו האמצעי, למען שמו
באהבה, ובא לציון גואל במהרה ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק לעבודתו יתברך.

בחרב. החרב זו חרב של עשו זו לא הברכה
שלהם. בכל אופן מה אנו מה חיינו... אנחנו
מנתחים לפי דל הבנתנו כדי לנסות ללמוד
משהו.

עוד מעשה שיש לציין כאן זו הזכרת לידתו
של עמלק בפרשה, מזכירים שנולד עמלק.
ועמלק הזה בכל הדורות הוא זה שרודף
את עם ישראל ורוצה לחסל, ה' ישמור!
והתיקון – לזכור מה שעשה עמלק.
ולקראת הגאולה השלימה משמים יעזרו
לגמור את עמלק, להשמיד את קליפת
עמלק. כי אין שלימות בלי זה. כי זה הרוע
המזוכך.

ומאיפה זה בא? מאליפו עם הפילגש שלו,
שבגלל שלא קיבלו אותה במשפחת אברהם
הלכה והתחברה אליו, שהיא רצתה
להתקרב לקדושה. היא דינים קשים אז
לא רצו לקבל אותה. אבל יש את הכלל
'שמאל דוחה ימין מקרבת' ולא לדחות
בשתי ידיים, שאם דוחים בשתי ידיים יש
בזה סכנה. זה קרה כבר גם בהמשך,
במקרה הידוע.

עד כאן חומר למחשבה. להתעמק בפרשה,
להבין טוב טוב כל שלב במלחמה, איך בכל
זאת הדורון המתיק את העניינים, עשו לא
רצה לקחת בסוף הוא לקח, יעקב הפציר
בו עד שלקח. ההשתחויות שלו גרמו לו

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

עבודת חודש כסלו
חיזוק:
"כל ישראל
ערבים זה לזה"
ערבות הדדית.

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'

02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

כל הזמן

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אל תרחם על עצמך כל הזמן
אל תציק כל הזמן
אל תחזיק מעצמך כל הזמן
אל תפגע בזולת כל הזמן
אל תתלונן כל הזמן
אל תתאוה כל הזמן
אל תכביד כל הזמן
אל תכעס כל הזמן
אל תקפיד על האחרים כל הזמן
אל תיפגע כל הזמן
אל תקנא כל הזמן
אל תדרוש תשומת לב כל הזמן
אל תשקר ותרמה כל הזמן
אל תתבלט כל הזמן
אל תדאג כל הזמן
אל תקמצן כל הזמן
אל תריב כל הזמן
אל תעצבן כל הזמן
אל תקטרג כל הזמן
אל תתאכזב כל הזמן
אל תתעצל כל הזמן
אל תתייאש כל הזמן
אל תרכל כל הזמן
אל תתווכח כל הזמן
אל תתלוצץ ותלעג כל הזמן
אל תזלזל כל הזמן
אל תהיה צודק כל הזמן
אל תתגאה כל הזמן
אל תיפול רחוק כל הזמן
אל תסבול כל הזמן
אל תדבר כל הזמן
אל תסרב כל הזמן

תהיה שמח עד לב השמים כל הזמן!
תבדוק איך אתה עובד את ה' יתברך כל הזמן!

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ